

॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ अभिचारात्स्वैरगतेः ॥ ३५ ॥ भेरुंडाः भयानकाः ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ सुपरिणीतेन साधुना ये संयुजं तिसम्यग्योगं सेनानिवेशं कुर्वन्ति त एव पार्थिवान्ये चोरा इत्यर्थः ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ संभ्राह्मयात् ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ अन्यत्विपरीतं स्यात् इतरत्तादृशं द्वितीयं कल्याणमेवात्मनः परस्य चाभिध्यायेत जानीयात् ॥ ४४ ॥ पापे पापि निप्रतिपा

परेण हिहतान ब्रह्मन्वराहमहिषानहं ॥ न स्वयं हन्मि विप्रर्षे विक्रीणामि सदा त्वहं ॥ ३२ ॥ न भक्षयामि मांसानि क्रतुगामी तथा त्वहं ॥ सदोपवासी च तथा न कर्भो जी सदा द्विज ॥ ३३ ॥ अशीलश्चापि पुरुषो भूत्वा भवति शीलवान् ॥ प्राणि हिंसारतिश्चापि भवते धार्मिकः पुनः ॥ ३४ ॥ अभिचारान्नो रं द्राणां धर्मः संकीर्यते महा न् ॥ अधर्मो वर्तते चापि संकीर्यते ततः प्रजाः ॥ ३५ ॥ भेरुंडा वामनाः कुक्काः स्थूलशीर्षास्तथैव च ॥ क्लीबाश्चांधाश्च बधिरा जायंते त्युच्चलोचनाः ॥ ३६ ॥ पार्थिवा नाम धर्मत्वात् प्रजानां भवः सदा ॥ सर्पराजा जनकः प्रजाधर्मं पश्यति ॥ ३७ ॥ अनुगृह्णन् प्रजाः सर्वाः स्वधर्मं निरताः सदा ॥ ये चैव मां प्रशंसन्ति ये च निन्दन्ति मानवाः ॥ ३८ ॥ सर्वान्सुपरिणीतेन कर्मणा तोषयाम्यहं ॥ ये जीवंति स्वधर्मेण संयुजं ति च पार्थिवाः ॥ ३९ ॥ न किंचिदुपजीवंति दाता उत्थानशीलिनः ॥ शक्त्या न्नदानं सततं ति तिक्षा धर्मं नित्यता ॥ ४० ॥ यथा हं प्रतिपूजा च सर्वभूतेषु वै सदा ॥ त्यागान्नान्यत्र मर्त्यानां गुणा स्तिष्ठन्ति पुरुषे ॥ ४१ ॥ मृषा वादं परिहरेत् कुर्यात्प्रियमयाचितः ॥ न च कामान्न संभ्राह्मद्वेषाद्धर्ममुत्सृजेत् ॥ ४२ ॥ प्रियेनातिभ्रंशं हृष्येदप्रियेन च संज्वरेत् ॥ न मुद्येदर्थं कृच्छ्रेषु न च धर्मं परित्यजेत् ॥ ४३ ॥ कर्म चेत्किंचिदन्यत्स्यादितरन्न तदा चरेत् ॥ यत्कल्याणमभिध्यायेत् तत्रात्मानं नियोजयेत् ॥ ४४ ॥ न पापे प्रतिपापः स्यात्साधुरेव सदा भवेत् ॥ आत्मनैव हतः पापो यः पापं कर्तुमिच्छति ॥ ४५ ॥ कर्म चैतदसाधूनां वृजिना नाम साधुवत् ॥ न धर्मो स्तीति मन्वानाः शुचीनवहसंतिये ॥ ४६ ॥ अश्रद्धा नाना धर्मस्य तेन श्यंति न संशयः ॥ महाद्वितिरिवाध्मातः पापो भवति नित्यदा ॥ ४७ ॥ मूढानामवलितानां मसारं भावितं भवेत् ॥ दर्शयत्यंतरात्मा तं दिवा रूपमिवांशुमान् ॥ ४८ ॥ न लोके राजते मूर्खः केवलं आत्मप्रशंसया ॥ अपि चेह मृज्जाहीनः कृतविधः प्रकाशते ॥ ४९ ॥ अब्रुवन्कस्य चिन्निदामात्मपूजामवर्णयन् ॥ न कश्चिद्गुणसंपन्नः प्रकाशो भविष्यते ॥ ५० ॥ विकर्मणा तप्यमानः पापाद्विपरिमुच्यते ॥ न तत्कुर्यात् पुनरिति द्वितीयात्परिमुच्यते ॥ ५१ ॥

पः प्रतिपापी न स्यात् ॥ ४५ ॥ वृजिनानां व्यसनवतां असाधुश्चोरा दित्स्त्वत् ॥ ४६ ॥ दृतिर्भक्षा आध्मातः सन्वसारोऽपि पुष्टो भवेत् ॥ ४७ ॥ तद्वन्मूढानां भावितं चित्तं अंतरात्मेव तं मूढं दर्शयति मूढस्य मौढ्यमेव स्वरूपज्ञापकं ॥ ४८ ॥ मृज्जाहीनः मलिनदेहः श्रियेति पाठांतरं स्पष्टोर्थः ॥ ४९ ॥ मूढमतमाह अब्रुवन्निति ॥ ५० ॥ पापात्प्राकृतात् द्वितीयात्करिष्यमाणत् ॥ ५१ ॥